

MUNKÁCSY-CÉH

V., LIPÓT-KÖRUT 7, I. EM. 4.

TEL.: 950-88.

94/1936. szám.

Méltóságos Uram!

Nagyrabecsült Mester!

Junius hó 23-án kelt nagybecsü érdeklődésére van szerencsém a következőkben a kért felvilágosításokat Méltóságoddal közölni:

A Munkácsy-Céh sorsjátékára adományozott nagyértékű festménye a "Perzsa táncosnő" a Munkácsy-Céh kiállításán kiállított a Nemzeti Szalonban s kiállításunk legrepresentábilis darabja volt a kép, mely nagy érdeklődést keltett s egyben a sorsjáték anyagi eredményeit a legjobban szolgálta, amennyiben mindenki "László Fülöp képét" óhajtott megnyerni.

A képet Barcza nevű bankigazgató nyerte meg, azonban a „szerencsés nyerő”, a neki elküldött 10 drb. sorsjegyet visszaküldötte az akció folyamán a sorsolási irodának, mely a Fészek Klubban volt.

A Fészek Klubnak, tagja lévén a nevezett igazgató, a sorsjegyeket ismételtén elküldötte a nevezett igazgatónak az iroda most már a Fészek igazgatósága intervenciójával.

Barcza ur azonban sem a sorsjegyeket, sem a pénzt nem küldötte be, sőt ismételt felszólításunkra azt válaszolta, hogy semmiféle sorsjegyet nem kapott, így nem volt hajlandó fizetni, de a kiküldött sorsjegyeket sem küldte vissza.

Természetesen a sorsjegy így a Munkácsy-Céh tulajdona lévén, a kép is a Munkácsy-Céh nyereménye lett, amely szerencsének módfelett megörült a Céh vezetősége, amennyiben az 1937-iki sorsjátéka főnyereménytárgyát fogja képezni a kép; Így határozott a Céh elnöksége.

Az 1937-iki sorsjátékunk anyagi eredményei egy részét u. i. a Munkácsy-Mihály szobra felállítására kívánjuk fordítani, miután indítványomra elhatározta a Munkácsy-Céh, hogy felállíttatja a magyar festőművészet világhírű nagymesterének a szobrát a Szépművészeti-Muzeum előtt, melyhez az állam, Budapest székesfőváros a legnagyobb kéz-

séggel fog anyagilag is hozzájárulni tekintve, hogy magyar festőnek szobra egyáltalán még kicsinyre szabott hazánk területén felállítva nincs. Így a sorsjegyakciónk, a társadalmi adakozás, a hatósági hozzájárulás lehetővé fogja tenni, hogy egy impozáns emlékművel hódoljunk Munkácsy emlékének, s ehhez a köteles nemes célhoz én úgy éreztem: nekünk művészeknek kell elsősorban a propagandát s egyéb áldozatokat meghozni, miután a művészetek iránti hallatlan közönyösség nemcsak az élő művészetet s vele művészeinket, de nagynevű elődeinket is elfelejteti gyorsabban, mint kellene.

Szerény véleményem ez nekem s éppen ezért átütő erejű propaganda megindításával minden bizonnyal sikerülni fog a Munkácsy-Céh segítségével a Munkácsy iránti hódolatunkat leróni a közeljövőben, mely terünk fundamentuma lett az a László Fülöp kép, mely a szerencsés véletlen folytán a Munkácsy-Céh birtokába jutott.

Természetesen a beszámoló soraimmal egyben mély tisztelettel vagyok bátor megkérdezni Méltóságodtól, hogy ezen terv megvalósításához a képet felhasználhatja-e a Munkácsy-Céh, melyre vonatkozólag kérem nagybecsű válaszát, hogy azt elnökségünknek bejelenthessem.

Megkivánom jegyezni, hogy a kép jelenleg nálam van, a Lipót-köruti lakásom disze, s feleségem Márkus Lily zongoraművésznő /néhai Márkus József Budapest volt polgármestere és főpolgármestere leánya/ zeneszobája falán van.

Budapest, 1936. július 4.

a legmélyebb tisztelettel

szolgálatkész hive:

Munkácsy Céh
L. Fülöp
festőművész-tanár.
a Munkácsy-Céh igazgatója.

Méltóságos

L Á S Z L Ó F Ü L Ö P urnak

festőművész.

L O N D O N .

3. Fitzjohns Avenue N.W.3.

